

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО»

**МУЗИЧНА ТА ХОРЕОГРАФІЧНА ОСВІТА
В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА**

**Матеріали і тези X Міжнародної конференції
молодих учених та студентів
(18-19 жовтня 2024 р.)**

1 том

ОДЕСА 2024

УДК: 37+78+792.8+008-021.1

Музична та хореографічна освіта в контексті культурного розвитку суспільства. Матеріали і тези X Міжнародної конференції молодих учених та студентів (Одеса 18-19 жовтня 2024 р.). — Т.1. — Одеса: ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2024. — 341 с.

Рекомендовано до друку вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського». Протокол № 4 від 31.10. 2024 р.

Рецензенти:

Мартинюк Тетяна Володимирівна, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри-професор кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання Університету Григорія Сковороди в Переяславі;

Білова Наталія Костянтинівна, кандидат педагогічних наук, професор, професор кафедри музично-інструментальної підготовки Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

Матеріали і тези друкуються в авторській редакції.

Технічний редактор Ганна РЕБРОВА

©Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського, 2024

запозичення та адаптація елементів хореографії та фольклору підвищували художнє розмаїття і збагачували традиції кожної з громад.

Інтеграція різних національних елементів у фольклор Закарпаття відображає процеси культурного взаємозбагачення, що сприяли як збереженню етнічної ідентичності, так і створенню спільного культурного поля. Важливим аспектом стало збереження автентичних рис народних танців та пісень кожної з етнічних груп, які продовжують існувати в регіоні й сьогодні.

Отже, вплив національних меншин на хореографічне мистецтво та розвиток фольклору Закарпаття можна вважати ключовим фактором культурної інтеграції, що одночасно зберігає унікальність етнічних традицій і сприяє формуванню багатонаціональної культурної спадщини регіону.

ЛІТЕРАТУРА

1. Герц І. Фольклор як засіб розкриття ідейно-художнього змісту сценічного хореографічного мистецтва. Культура і Сучасність : альманах. К. : Міленіум, 2009. № 2. С. 157-160.
2. Балог К. Танці Закарпаття репертуарний збірник. Ужгород: Госпрозрахунковий ред.-вид. відділ комітету інформації, 1998. 160 с.
3. Тимчула А. Народне хореографічне мистецтво українців Закарпаття другої половини XX – початку XXI століття : автореф. дис. на здоб. наук. ступ. канд. мист-ва : 26.00.01. Київ, 2021. 18 с.
4. Гуменюк А. Народне хореографічне мистецтво України. Київ: АН УРСР, 1963. 235 с.
5. Токар П. Міжетнічні відносини на Закарпатті: стан, тенденції і шляхи поліпшення: монографія / Під заг. редакцією П.В.Токаря; Ужгород : Міська друкарня, 2001. 232 с.
6. Гранчак І. Нариси історії Закарпаття. Том II (1918-1945): монографія / Під заг. ред. І.М.Гранчака; Ужгород: Закарпаття, 1995. 668 с.
7. Матковський О. Українські та словацькі народні мелодії: компаративні студії. *Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського*. 2020. Вип. 59. С. 45 –51.
8. Годлевський О. Концептуальна основа розвитку фольклорно-джазового напрямку в культурно-мистецькому просторі України кінця XX – першої чверті XXI століття. *Вісник національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* №3'2023. Музичне мистецтво. Київ. 2023. с.242-249.

Тетяна КОСТЕНКО,
Криворізький державний педагогічний університет

**СИСТЕМА РОБОТИ З РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ВИХОВАНЦІВ В ДИТЯЧОМУ ХОРЕОГРАФІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ**

Актуальність. Динамічні зміни у всіх сферах людської діяльності зумовлюють зростання потреби суспільства у формуванні творчої особистості, здатної до створення та засвоєння інновацій в будь-якій галузі. Саме від творчих людей, які можуть досягнути успіхів у професійній діяльності, у житті завдяки певним індивідуальним рисам, залежить розвиток суспільства. Усе це зумовлює необхідність створення умов, важливих для розвитку й самореалізації кожної особистості.

Одним із пріоритетних напрямів освіти усіх рівнів є розвиток творчого потенціалу вихованців, збагачення їх духовного світу, соціального досвіду, здобуття ними знань, практичних навичок, компетентностей, розвиток їх обдарувань, формування сучасного світогляду, заснованих на найцінніших надбаннях світової культури.

Хореографічне мистецтво займає одне з чільних місць у розвитку творчого потенціалу вихованців. Завдяки своїм специфічним функціям воно розвиває в учнів емоційно-виразну пластику рухів, пробуджує відчуття гармонії, образне сприймання музики, ритму, дарує переживання стану «м'язової радості» (І. Сеченов) та володіння моторикою власного тіла, забезпечує інтелектуальний та творчий розвиток особистості.

Важливе місце у процесі розвитку творчого потенціалу вихованців дитячого хореографічного колективу належить заняттям з хореографічних дисциплін, які реалізують, насамперед, загальнокультурний компонент освіти, практично втілюють ідеї гуманізуючого мистецтва, розвиваючого навчання та естетичного виховання.

Саме заняття з хореографічних дисциплін, зміст яких відображає внутрішній світ людини, спрямовані на формування у вихованців дитячого хореографічного колективу базових світоглядних знань і цінностей, розвиток творчих здібностей, необхідних якостей особистості.

Процес розвитку творчого потенціалу вихованців дитячого хореографічного колективу вимагає великих зусиль, відповідно до цього виникає необхідність організації певної взаємодії між педагогом і учнями, а саме створення необхідних умов, які сприятиме цьому процесу.

Важливими для розробки досліджуваної проблеми є праці В. Буряка, А. Вербицького, В. Гриньової, В. Загвязинського, І. Зязюна, В. Кан-Калика, В. Кременя, В. Чайки та ін. про особливості й закономірності педагогічного процесу, моделі особистості, відповідні технології навчання й виховання.

Наукові розробки, що стосуються проблем розвитку творчої активності, творчого мислення, творчого виховання, вагомі й значущі. Так, творчість як чинник ефективного розвитку, саморозвитку та творчої самореалізації індивіда досліджено у працях Ф. Барона, І. Лернера, І. Манохи та інших; питанням, що торкаються обдарованості, креативності, творчого потенціалу особистості, присвячені розробки Т. Браже, Дж. Гілфорда, Ф. Джексона, О. Лука, Д. Льюїса, В. Моляка, І. Подласого, Дж. Рензулі, В. Рибалки, В. Риндак, С. Сисоєвої, Р. Стернберга, К. Тейлора, Е. Торренса.

Зміст, сутність і шляхи розвитку творчого потенціалу учнів відображенні в значній кількості публікацій, а також у низці дисертаційних досліджень Е. Кокаревої, Л. Мацепури, С. Пальчевського, Р. Серьожникової, Н. Уваріної, С. Хмельковської, А. Хорошуна та ін.

Дослідниками з'ясована сутність, зміст, основні підходи до розвитку творчого потенціалу вихованців в освітньому процесі, вказано на необхідність створення цілісної системи з його становлення.

Аналіз багаторічної практики роботи в освітній галузі та науково-педагогічної літератури з досліджуваної проблеми виявив наявність *суперечностей* між:

- потребою суспільства у творчій особистості, здатній до створення та засвоєння інновацій в будь-якій галузі, яка володіє розвиненим творчим потенціалом, необхідними якостями для успішної й продуктивної праці, та невизначеністю дидактичних умов, що забезпечують процес творчого становлення, творчого саморозвитку та творчої самореалізації дітей та молоді;

- необхідністю розвитку творчих здібностей, творчого мислення й загалом творчого потенціалу особистості та обмеженістю методичного інструментарію організації та проведення занять в дитячому хореографічному колективі, спрямованих на формування навчально-творчої діяльності вихованців.

Пошуки шляхів розв'язання визначених суперечностей, урахування недостатньої обґрунтованості викладених вище підходів обумовили необхідність розроблення системи роботи з розвитку творчого потенціалу вихованців в дитячому хореографічному колективі.

Мета – створення умов для розвитку творчого потенціалу вихованців у процесі навчання в дитячому хореографічному колективі, формування у дітей та молоді профільної компетентності засобами хореографічного мистецтва, збагачення їх загальнокультурних та духовно-національних цінностей.

Відповідно до мети основними **завданнями** є формування складових компонентів творчого потенціалу вихованців у процесі навчання в дитячому хореографічному колективі:

1. *Мотиваційного компоненту*, охоплює ступінь мотиваційно-творчої спрямованості вихованців на творчу самореалізацію в соціумі засобами мистецтва, включає переконання, готовність як соціально-психологічну установку, потреби, ціннісні орієнтації й мотиви.

2. *Когнітивного компоненту*, визначає профільну компетентність вихованців, набуту в результаті оволодінні хореографічним мистецтвом й творчою діяльністю (знання, уміння, способи діяльності й самовираження). Закладає основи хореографії, сприяє розвитку фізичних якостей, розвитку ритмічності, формуванню танцювальних умінь і навичок. Забезпечує ознайомлення з поняттями та знаннями, що стосуються різних видів хореографічного мистецтва, сприяє розширенню світогляду дітей та молоді,

залучає їх до синтезованого світу мистецтва, допомагає засвоїти хореографічну термінологію, ознайомитися зі світовою та національною хореографічною культурою.

3. *Креативного компоненту*, презентує систему творчих здібностей, необхідних особистості для продуктивного здійснення творчої діяльності. Забезпечує формування творчих здібностей вихованців у процесі оволодіння хореографічним мистецтвом, розвиток естетичних почуттів, смаків, емоційно-чуттєвої сфери, допомагає розвитку творчої особистості та індивідуальних здібностей на основі музичної імпровізації та творчих завдань, здатності до творчого самовираження за допомогою здобутих танцювальних навичок і умінь.

4. *Саморозвивального компоненту*, відображає комплекс якостей, що вможливають реалізацію й розвиток системотвірних елементів «самості» – процесів САМО, є відображенням внутрішньоособистісної структури й механізму, що забезпечує актуалізацію здатності особистості до творчого самоздійснення. Сприяє вихованню емоційно-вольових засад, позитивних якостей характеру, допрофесійному самовизначенню та вибору майбутньої професії.

Новизна запропонованої нами системи роботи полягає в усвідомленні та практичному забезпеченні розвитку творчого потенціалу вихованців в дитячому хореографічному колективі, як складного, інтегративного феномену: комплексу особистісних якостей (інтелектуальних, вольових, емоційних задатків, нахилів, здібностей, обдарувань); характерологічних особливостей (ініціативність, самостійність, допитливість, наполегливість, працьовитість, цілеспрямованість); діяльнісних властивостей (прагнення до оволодіння знаннями, вміннями, навичками, що визначають результати діяльності: її новизну, оригінальність, унікальність) та особливостей психічних процесів особистості (дивергентне мислення, асоціативність пам'яті, цілісність сприйняття).

Прогнозований результат системи роботи передбачає високий рівень розвитку творчого потенціалу вихованців засобами хореографічного мистецтва, який дає змогу синтезувати власне розуміння загальнокультурної спрямованості освіти, зіставити своє трактування із загальною освітньою траєкторією, створити наочні аналоги абстрактних ідей в індивідуальній та колективній творчій діяльності, виявити рефлексію творчих проявів, отримати особистісно-значущі результати. У процесі навчальної діяльності в дитячому хореографічному колективі у вихованців стимулюються уява, інтуїція, формуються не тільки їхні когнітивні, але й креативні, оргдіяльнісні, комунікативні уміння й навички, розвивається візуальне, художньо-образне, творче мислення, пізнавальний інтерес все це спрямоване на формування у дітей та молоді складових профільної компетентності, які допоможуть їм у подальшому самовизначенні та виборі майбутньої професії.

В основу запропонованої нами системи роботи покладено концепцію *гуманізуючого мистецтва*, яку розроблено та впроваджено в практику

роботи народного художнього колективу театру сучасної хореографії «Алегро», яка носить синтетичний характер і є важливим ланцюгом в освітньому процесі.

Запропонована нами система роботи з розвитку творчого потенціалу вихованців у процесі навчання в дитячому хореографічному колективі реалізується за такими *принципами*: системності, діяльнісного та особистісного підходу, самореалізації та свободи особистості, самоврядування особистості.

Нами визначені та спеціально змодельовані навчальні процедури, *дидактичні умови*, реалізація яких дає змогу у процесі навчання в дитячому хореографічному колективі забезпечити розвиток ресурсу й міри творчих можливостей вихованців, актуалізацію їх здатності й готовності до ефективного здійснення творчої діяльності, досягнення прогнозованих рівнів особистісного розвитку: педагогічне стимулювання позитивної мотивації вихованців до особистісно значущої навчально-творчої діяльності; актуалізація зразків навчально-творчої діяльності, творчих стратегій і технік; застосування дидактичних технологій, побудованих за принципами задачного, рефлексивного й креативно-розвивального підходів; забезпечення переходу розвитку особистості в режим творчого саморозвитку.

Система роботи з розвитку творчого потенціалу вихованців в дитячому хореографічному колективі складається з двох підсистем: *теоретичної та практичної*. Це передбачає побудову освітнього процесу з максимально можливим і доцільним співвідношенням змісту програмного матеріалу, його профільної спрямованості зі спеціальним розробленням необхідного дидактичного інструментарію організації та проведення занять в дитячому хореографічному колективі, спрямованих на формування навчально-творчої діяльності вихованців із забезпечення творчого розвитку вихованців, складових їх творчого потенціалу.

В частині теоретичної складової розроблено освітню програму з позашкільної освіти художньо-естетичного напрямку хореографічного профілю, яка ґрунтується на матеріалах провідних базових та професійно-орієнтованих підручниках, з урахуванням цілей навчання й виховання а також особливостей і специфіки освітнього процесу. Освітню програму розроблено відповідно до рівнів класифікації навчально-творчої діяльності з урахуванням психофізіологічних, анатомічних, біомеханічних та вікових особливостей вихованців, специфіки та особливостей хореографічного колективу.

Програма включає три рівні навчання: початковий (2 роки навчання), основний (4 роки навчання), вищий (4 роки навчання), які передбачають розподіл дітей за віковою категорією, певний загальний обсяг часового навантаження, можливу тривалість занять та кількісний склад вихованців у групах.

До програми включено такі дисципліни (розділи): азбука музичного руху, партерна гімнастика, партерний екзерсис, акробатика, класичний танець, сучасний танець, постановка танцювальних номерів, концертна діяльність.

Освітню програму складено таким чином, щоб не порушувати цілісності педагогічного процесу, враховувати тренувальні цілі, задачі розвитку творчого потенціалу вихованців на кожному з рівнів навчання, задачі естетичного виховання і конкретні перспективи розвитку хореографічного колективу.

Практична складова запропонованої нами системи рототи з розвитку творчого потенціалу вихованці в дитячому хореографічному колективі полягає у розробленні та впровадженні в освітній процес необхідного дидактичного і методичного інструментарію організації та проведення занять з хореографічного мистецтва, спрямованих на формування навчально-творчої діяльності вихованців.

Розроблено операційно-технологічний і методичного фонду для підтримки навчальних занять з хореографічного мистецтва, який включає:

- методичний фонд зразків використання мультимедійних інформаційних засобів навчання у процесі навчальної діяльності вихованців дитячого хореографічного колективу (види підтримки навчальних занять, функції, зособи підтримки навчальних занять, фонд підтримки навчальних занять, посилання на ресурси YouTube, Goog Play);

- методичний фонд зразків використання творчих завдань у самостійній роботі вихованців дитячого хореографічного колективу (ворчі завдання та тестові завдання за різними рівнями навчання);

- методичний фонд використання активних методів і форм роботи у процесі взаємодії (педагог – учень) в дитячому хореографічному колективі: активні форми співпраці (рольові ігри, ситуаційні завдання, майстер-класи, підготовка проєктів, дискусії, евристичні бесіди, самостійна робота, фестивалі, конкурси, батли); методів навчання (когнітивні методи, креативні методи, оргдіяльнісні методи).

Розроблена нами система роботи з розвитку творчого потенціалу вихованців у процесі навчання в дитячому хореографічному колективі передбачає системне і послідовне навчання, всебічний та гармонійний розвиток особистості, складових компонентів її творчого потенціалу, естетичне виховання, формування у дітей та молоді загальнокультурних та національних цінностей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Буряк В. К. Педагогічна культура: теоретико-методологічний аспект : [монографія] / Володимир Костянтинович Буряк. – К. : «Деміург», 2005. – 232 с.

2. Буряк В. К. Система дидактичних умов ефективної організації навчальної пізнавальної діяльності / В. К.Буряк // Рідна школа. – 2007. – № 5. – С. 25–27.

3. Великий тлумачний словник сучасної української мови /

ред. В. Т. Бусел. – К. : Ірпінь, 2004. – 1440с.

4. Вища освіта України і Болонський процес: [навч. посіб.] / [авт. кол.: М. Ф. Степко, Я. Я. Болюбаш, В. Д. Шинкарук та ін]; за ред. В. Г. Кремня. – Тернопіль : Навч. кн. – Богдан, 2004. – 384 с.

5. Генкал С. Е. Організація самостійної пізнавальної діяльності учнів профільних класів на основі індивідуальних освітніх проектів : автореф. дис. на зд. наук. ступ. к-та пед. наук : спец. 13.00.09 «теорія навчання» / С. Е. Генкал. – К., 2008. – 21 с.

6. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник / Семен Устинович Гончаренко. – К. : Либідь, 1997. – 374 с.

7. Драч І. І. Організація навчального процесу з розвитку творчого потенціалу студентів вищих навчальних закладів / І. І. Драч // Проблеми освіти: науково-методичний зб. – К., 2004. – Вип. 35. – С. 187 – 194.

8. Драч І. І. Оцінювання творчого потенціалу студентів вищих навчальних закладів / І. І. Драч // Проблеми освіти : науково-методичний зб. – К., 2005. – Вип. 41. – С. 153 – 160.

9. Драч І. І. Формування творчої особистості у вищих навчальних закладах / І. І. Драч // Проблеми освіти : науково-методичний зб. – К., 2004. – Вип. 37. – С. 85 – 92.

10. Занюк С. С. Психологія мотивації : [навч. посібник] / Сергій Степанович Занюк. – К. : Либідь, 2002. – 192 с.

11. Заскалета С.Г. Організація самостійної пізнавальної діяльності студентів сільськогосподарського інституту (за матеріалами вивчення іноземних мов) : дис ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Заскалета Світлана Григорівна. – К., 2000. – 167 с.

12. Зязюн І. Гуманістична стратегія теорії і практики навчального процесу / І. Зязюн // Рідна школа. – 2000. – № 8. – С. 8 – 13.

13. Зязюн І. А. Інтелектуально-творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти / І. А. Зязюн // Неперервна освіта: проблеми, пошуки, перспективи. – К. : АПН України, Ін-т педагогіки і психології професійної освіти, 2000. – С. 22.

14. Кічук Н. В. Формування творчої особистості вчителя / Надія Василівна Кічук. – К. : Либідь, 1991. – 96 с.

15. Костенко Т. М. Психологічні аспекти творчого розвитку особистості в навчальному процесі вищої педагогічної / Т. М. Костенко // Вісник Черкаського національного університету ім. Б. Хмельницького. Серія: Педагогічні науки. – Черкаси: ЧНУ, 2013. – № 22 (275). – С. 64–68.

16. Костенко Т. М. Особливості розвитку творчих здібностей, спрямовані на розвиток творчого потенціалу студентів / Т. М. Костенко // Педагогіка вищої та середньої школи : зб. наук. праць. – Вип. 32. – Кривий Ріг: КДПУ, 2011. – С. 417–426.

17. Костенко Т. М. Роль гуманітарних дисциплін у процесі розвитку творчого потенціалу студентів / Т. М. Костенко // Актуальні проблеми філології і методики викладання мов : зб. наук. праць. – Вип. 9 – Кривий Ріг,

2012. – С. 204–210.

18. Костенко Т. М. Словник термінів класичного танцю : історичне походження рухів, транскрипція рухів, методика виконання рухів : [навчально-методичні рекомендації для студентів хореографічних спеціальностей] / Тетяна Миколаївна Костенко. – Кривий Ріг : ДВНЗ КНУ КПІ, 2012. – 33 с.

19. Костенко Т. М. Теорія і методика викладання класичного танцю : [програма курсу, навчально-методичні рекомендації для студентів вищих навчальних закладів за спеціальністю «Хореографія»] / Тетяна Миколаївна Костенко. – Кривий Ріг : КДПУ, 2009. – 72 с.

20. Кучерявий І. Т. Творчість – основа розвитку потенційних джерел особистості : навч. посібник / І. Т. Кучерявий, О. І. Клепиков. – К. : Вища школа, 2000. – 288 с.

21. Левківський М. В. Історія педагогіки: [навч. посібник] / М. В. Левківський, О. М. Микитюк; [за ред. М. В. Левківського]. – Х. : «ОВС», 2002. – 240 с.

22. Моляко В. О. Концепція виховання творчої особистості / Валентин Олексійович Моляко // Радянська школа. – 1991. – №5. – С. 47 – 51.

23. Моляко В. О. Психологічна теорія творчості / В. О. Моляко // Обдарована дитина. – 2004. – №6. – С. 2 – 10.

24. Моляко В. О. Творчий потенціал людини як психологічна проблема / Валентин Олексійович Моляко // Обдарована дитина. – 2005. – №6. – С. 2 – 10.

25. Нойнер Г. Резерв успеха – творчество / Г. Нойнер, В. Калвейт, Х. Клейн. – М. : Педагогика, 1989. – 120 с.

26. Про освіту: Закон України // Законодавство України про освіту: зб. законів. – К., 2002. – С. 3 – 27.

27. Психологічне дослідження творчого потенціалу особистості: [монографія] / [авт. кол., наук. керівник В. О. Моляко]. – К. : Педагогічна думка, 2008. – 208 с.

28. Серьожникова Р. К. Формування творчого педагогічного потенціалу майбутнього викладача у процесі професійної підготовки в університеті : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Серьожникова Раїса Кузьмівна. – Одеса, 2009. – 230 с.

29. Сисоєва С. Основи педагогічної творчості : підручник / Світлана Сисоєва. – К. : Міленіум, 2006. – 346 с.

30. Сковорода Г. Сочинения в 2-х томах / Григорий Сковорода; [ред. и вступ. статья П. В. Иваньо, В. И. Шинкарук]. – М. : Мысль, 1973. – Т.1. – 511 с.

31. Barron F. Creative person and creative process / F. Barron. – N.Y.; Holt : Riverhart a. Winston, 1969. – X., 212 p. – Bibliogr : P. 195 – 208.

32. Creativity and Innovation in Engineering / Ed. By S. A. Gregory. – London, 1972. – 313 p.

33. Taylor C. W. How many types of giftedness can your program tolerate? /

C. W. Taylor // J. of Creative Behavior. Buffalo. – N.Y. I, 1978. – Vol.12. – №1. – P. 39 – 51.

34. Torrance E. P. Torrance tests of creative thinking. Normstechnical manual [Електронний ресурс] / E. P. Torrance. – Lexington, 1974. – Режим доступу: <http://www.reference.com/motif/Education/torrance-test-of-creative-thinking>.

Алла КОЧИШВІЛІ

здобувачка другого (магістерського) рівня освіти;
Міжнародний гуманітарний університет;
науковий керівник: Тетяна КАПЛУН Т.М.,
кандидат мистецтвознавства, доцент

МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНИЙ СМАК ЯК ВАЖЛИВА КОМПОНЕНТА У ФОРМУВАННІ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Дуже актуальною у просторі сучасного музикознавства є тема формування музично-естетичного смаку.

Розглянемо на чому ж базується та з чого формується музично-естетичний смак. По-перше, це особисті уподобання, по-друге, традиції національної культури, і по-третє, це власний життєвий досвід та соціальне середовище. Взагалі естетичний смак є унікальним для кожної людини. Він здатен відображати її емоційні та духовні цінності та потреби. Музичні уподобання людини показують не тільки її естетичні пріоритети, а й внутрішній світ особистості, її особливі риси світогляду. Він впливає на її спосіб мислення, ставлення до оточуючого світу і здатність до творчого самовираження. Це стосується будь-якої вікової категорії.

Музичне мистецтво безумовно впливає на формування креативної та емоційної складової особистості. Слухач, який має якісно розвинутий музичний смак, здатен усвідомлено сприймати естетичні цінності, і навіть відтворювати їх у власних творчих роботах.

Через музичне сприйняття розвиваються співчуття, глибина емоційного реагування, співпереживання.

Музично-естетичний смак сприяє глибокому та вільному виразу своїх думок і почуттів через різні форми мистецтва. Музика має великий вплив на емоційний стан людини. Вона допомагає розвивати її здатність до емоційного відгуку та співчуття. Слід зазначити, що по-справжньому відчувати глибину музичного твору – це процес, який вимагає емоційної зрілості людини.

Людина, здатна глибоко відчувати музику, частіше знаходить натхнення для творчості у різних формах мистецтва: живопису, літературі, театральному мистецтві, кіно. Таким чином музика розвиваючи емоційну чутливість, відкриває простір для творчої самореалізації.

Особливості підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва в нових соціо-культурних умовах.....	129
Ван Цзі (Жуйке)	
Формування вокальної культури майбутніх учителів музики.....	133
Ходот А.	
Результати діагностики сформованості індивідуального сценічного іміджу школярів умовах навчання естрадного співу.....	137
Іригіна С., Шиліна А.	
Українська пісенна спадщина як засіб розвитку національної самосвідомості здобувачів вищої освіти.....	140
Дай Хуей, Кьон Н.	
Сутність поняття «різностильові вокальні навички».....	144
Барановський Ю.	
Поліхудожня обізнаність як основа майстерності майбутнього артиста оркестру.....	146
Чень Сяоюй, Кьон Н.	
Сутність і структура вокально-стильової майстерності майбутніх викладачів України й Китаю.....	148
Грабовська А.	
Особливості впливу національних меншин на хореографічне мистецтво Закарпаття та розвиток фольклору.....	149
Костенко Т.	
Система роботи з розвитку творчого потенціалу вихованців в дитячому хореографічному колективі.....	156
Кочиашвілі А.	
Музично-естетичний смак як важлива компонента у формуванні творчої особистості.....	163
Балакан Д.	
Значення мастерингу в музичному мистецтві.....	165
Лукасян Л.	
Особливості ритмічного устрою в жанрі босанова.....	167
Го Шижун, Ніколаї, Г.	
Стилізація як засіб сучасної інтерпретації традиційної китайської хореографії	168
Небещук Є.	
Жанрові особливості балади.....	171
Добровольська, Р.	
Ретроспективний аналіз музикотерапевтичної освіти в США.....	173
Dashkovskiy V.	
Concert and performing activity as a condition for self-expression of future piano teachers.....	176